

OBSAH

ÚVOD.....	7
1. MIESTO CNOSTI V TOMÁŠOVEJ FILOZOFICKO-TEOLOGICKEJ KONCEPCII	10
1.1. TEÓRIA PARTICIPÁCIE NA BYTÍ A DOBRE.....	10
1.1.1. Participácia stvorených súcien na bytí.....	10
1.1.2. Participácia stvorených súcien na dobre.....	12
1.2. ĽUDSKÁ PRIRODZENOSŤ V KONTEXTE TEÓRIE PARTICIPÁCIE	15
1.2.1. Autonómia a integrita stvorených bytí.....	15
1.2.2. Postavenie človeka v hierarchickom ráde sveta.....	17
1.2.3. Osobný charakter človeka.....	18
1.2.4. Ľudské schopnosti a ich úkony	20
2. CNOSŤ A DOBRÝ ŽIVOT.....	26
2.1. DOBRÝ ŽIVOT A BLAŽENOSŤ	26
2.1.1. Dobro ako cieľ.....	26
2.1.2. Prirodzený cieľ a ordo rationis	30
2.1.3. Nadprirodzený cieľ a ordo gratiae.....	34
2.1.4. Problém duplicity ciest k blaženosti	36
2.2. CNOSŤ A ZÁKON	39
2.2.1. Teória zákona v kontexte teórie dobrého života.....	40
2.2.2. Možnosť verus povinnosť	45
2.2.3. Založenie cnosti v zákone a naplnenie zákona v cnosti	51
3. TEÓRIA CNOSTI	53
3.1. TOMÁŠOVA DEFINÍCIA CNOSTI	53
3.1.1. Cnosť je dokonalosť a posledná možnosť schopnosti	53
3.1.2. Cnosť je dobrý operatívny habitus.....	54
3.1.3. Cnosť je poriadok lásky.....	58
3.1.4. Cnosť je dobré užívanie slobodného rozhodovania	60
3.1.5. Tomášova definícia cnosti podľa štyroch príčin cnosti.....	61
3.1.6. Tomášov postoj v stoicko-peripatetickom spore o vášeň v cnosti ..	63
3.1.7. Spôsob cnosti	67
3.2. KLASIFIKÁCIA CNOSTÍ.....	68
3.2.1. Klasifikácia cností podľa De virtutibus I, 12	68

3.2.2. Klasifikácia morálnych cností podľa <i>Summa theologiae</i> I-II, 60, 5.....	71
3.2.3. Klasifikácia morálnych cností podľa <i>Summa theologiae</i> I-II, 61, 5.....	73
3.2.4. Kardinálne cnosti	76
3.2.5. Teologálne cnosti.....	81
3.2.6. Vliate morálne cnosti.....	82
3.3. PREPOJENIE CNOSTÍ	86
3.3.1. Prepojenie cností v rozvážnosti	86
3.3.2. Prepojenie cností v láske	91
4. UČENIE SA CNOSTI	98
4.1. HABITUÁCIA AKO PROCES UČENIA SA CNOSTIAM	98
4.1.1. Zárodoky cností a habitusy.....	98
4.1.2. Rast prirodzených habitusov	100
4.1.3. Rast vliatych habitusov.....	101
4.2. VONKAJŠIE PODMIENKY SPREVÁDZAJÚCE RAST CNOSTI	104
4.2.1. Úloha štátu a zákona.....	104
4.2.2. Úloha naratívov, príkladov a vzorov.....	105
4.3. VNÚTORNÉ PODMIENKY SPREVÁDZAJÚCE RAST CNOSTI.....	108
4.3.1. Pestovať lásku k sebe	108
4.3.2. Pestovať inkluzívny životný postoj	109
4.3.3. Čas pre cnosť	111
4.4. OSOBA UČITEĽA.....	112
4.4.1. Učiteľské umenie	112
4.4.2. Špecifikum výchovy k cnosti	114
5. TOMÁŠOVA ETIKA CNOSTI AKO ZDROJ INŠPIRÁCIE.....	118
5.1. VÝZNAM CNOSTI V SÚČASNEJ FILOZOFICKEJ DISKUSII.....	118
5.2. AKCEPTÁCIA TOMÁŠOVEJ KONCEPCIE V SÚČASNEJ ETIKE CNOSTI..	119
5.2.1. Metafyzicky silná a teistická koncepcia cnosti.....	120
5.2.2. MacIntyrov pokus o metafyzicky slabú koncepciu cnosti a jej prehodnotenie.....	123
5.2.3. Porterovej interpretácia Tomášovej koncepcie cnosti.....	125
5.2.4. Nemetafyzický charakter súčasnej etiky.....	127
ZOZNAM CITOVANEJ LITERATÚRY	131